

บทความวิจัย (ม.ค. – มิ.ย. 2563)

รูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

วินุลาศ เจริญชัย

นิสิตหลักสูตรปริญญาเอกสาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

รศ.ดร.สุธรรม ธรรมทัศนันท

อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนารูปแบบและศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด การวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตรวจสอบยืนยันรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน และระยะที่ 2 การศึกษาผลการใช้รูปแบบ โดยเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ประเมินความพึงพอใจการใช้รูปแบบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 การบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูง ประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำ 2) การกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ 3) การจัดการความรู้ 4) การจัดการกระบวนการ 5) การพัฒนาบุคลากร 6) การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 7) การมุ่งเน้นผลการปฏิบัติงาน ส่วนที่ 3 แนวทางการนำไปใช้ ส่วนที่ 4 ประเมินผล และ ส่วนที่ 5 เงื่อนไข การประเมินรูปแบบด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และผลการใช้รูปแบบ พบว่า ก่อนการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมาก หลังการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และความพึงพอใจการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูง การบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูง คุณภาพการศึกษา

Received: August 7 2019, Revised August 17 2019, Accepted August 24 2019

The Model of High Performance Organization Management for Educational Quality Development in Schools Under Provincial Administration Organization

Winulas Charoenchai

Ed.D. Program Student in Administration and Educational Development, Maharakham University

Associate Prof. Sutum Thummathasananon, Ed.D.

Teacher of Faculty of Education, Maharakham University

Abstract

This research aims to develop a model and to study the effect of using the high performance organization management model to develop educational quality in schools under Provincial Administration Organization. This research is divided into 2 phases : phase 1 developing the model of high performance organization management for educational quality development in schools under Provincial Administration Organization verified of model by 9 experts. And phase 2 studying the comparison of before and after result and the satisfaction evaluation using the model. The tools used in this research consisted of interview form and questionnaires. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test and content analysis.

The findings were as follows : The model of high performance organization management for educational quality development in schools under Provincial Administration Organization consists of 5 parts : part 1 principles, concepts and objectives part 2 high performance organization management consist of 1) leadership 2) defining vision and strategy 3) knowledge management 4) process management 5) workforce development 6) focusing on stakeholders 7) focus on performance part 3 guidelines for Implementation part 4 evaluation and part 5 conditions. The results of the evaluation were found that the model was appropriate and possible at the highest level. The results of using model were found that the before and after using the model was at a high level. The average value comparing it was found that has a significant difference at the level of .05 and the satisfaction was at a high level.

Keywords: High performance organization management for educational quality, High performance organization of management, Educational quality.

คำขอบคุณ: งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเอกสาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

บทนำ

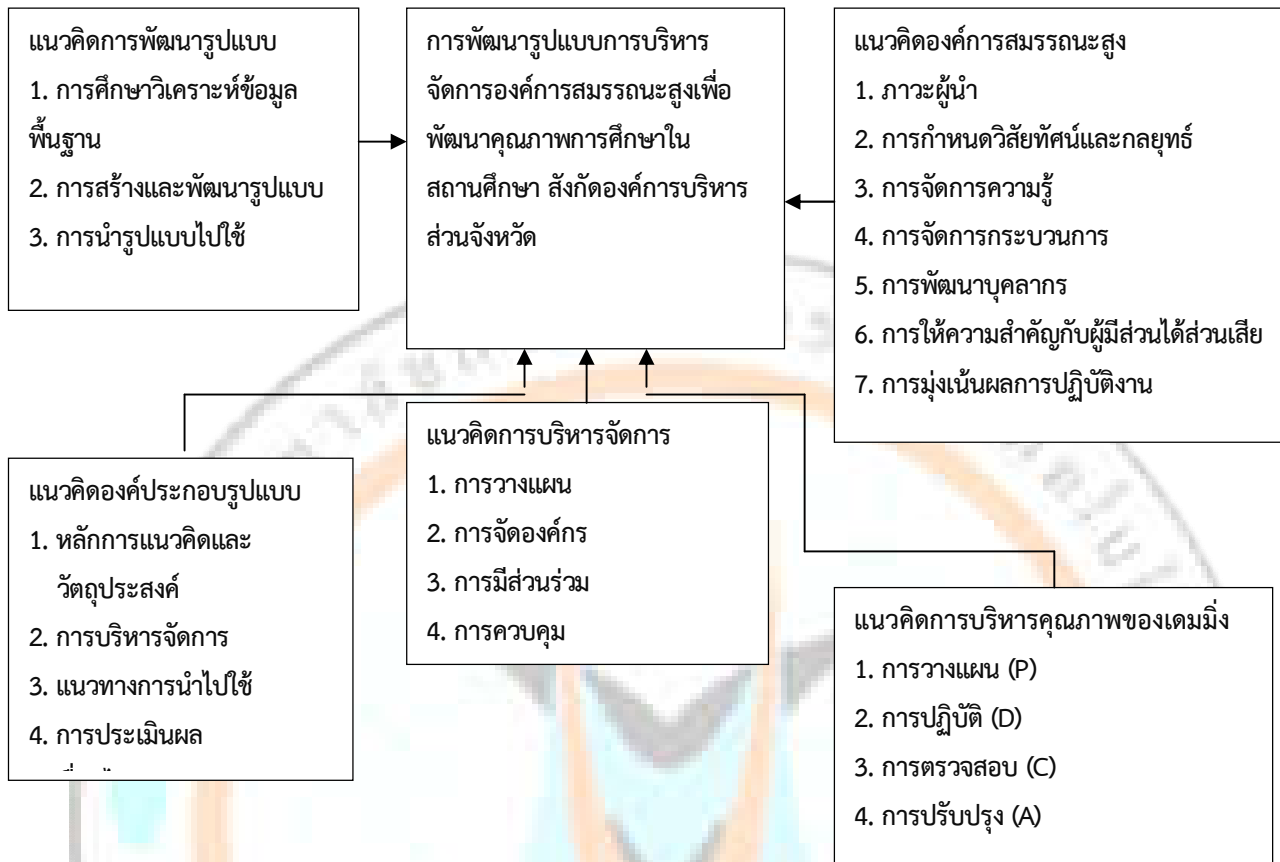
การเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 รวดเร็ว และรุนแรง จำต้องมีการตั้งตัว ปรับตัวทาง ด้านการศึกษา และเตรียม นักเรียนให้ เผชิญกับสภาพที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นั้น และต้องทำการเข้าไปเป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงเพื่อเตรียม นักเรียนไปเผชิญกับสภาพนั้น การจัดการศึกษาจึงไม่เหมือนการศึกษาในศตวรรษก่อนนี้ สร้างคนไปทำงานตามรูปแบบที่ กำหนดไว้ตายตัว มีแบบแผนกำหนดไว้ชัดเจน นั่นคือโลกสมัยเก่า โลกสมัยใหม่นั้น สิ่งเดิมยังมีเหมือนกันแต่ต้องมี ความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ เปลี่ยนแปลงวิธีการต่างๆ ได้ โดยเน้นที่การตั้งคำถามไม่ใช่เน้นที่การตอบคำถาม หน้าที่ของผู้บริหาร สถานศึกษาทำให้เกิดบรรยากาศของการเรียนแบบตั้งคำถาม ให้เจอคำตอบหลาย ๆ คำตอบ และดีที่สุดคือการหาคำตอบโดย การลงมือปฏิบัติจริง ในศตวรรษที่ 21 ความรู้ไม่ควรยึดมั่นถือมั่น เพราะจะมีความรู้ใหม่ๆ ที่จริงกว่าเดิม สมัยก่อนเรียนจาก ความรู้ที่ครูสอน แต่สมัยใหม่เรียนแบบปฏิบัติการเป็นหลัก (วิจารณ์ พานิช, 2554, น. 5-6) และจากการเปลี่ยนแปลงของ ปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ทั้งภายในและจากภายนอกระบบราชการทำให้ หน่วยงานราชการต่างๆ ต้องมีการปรับตัวอยู่ตลอดเวลา ทางสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการได้นำเสนอเครื่องมือและเทคนิคในการบริหารจัดการใหม่ๆ เข้ามาใช้ในหน่วย ราชการ เพื่อให้เป็นกลไก และแนวทางในการพัฒนาระบบราชการ ปัญหาที่สำคัญ ประการหนึ่งในการพัฒนาระบบราชการคือ หน่วยราชการจำนวนมากยังขาดความเข้าใจถึงสาเหตุและ วัตถุประสงค์สำคัญของการนำเครื่องมือ ทางการบริหารจัดการ ใหม่ ๆ มาใช้ยังไม่เห็นภาพว่าการนำเครื่องมือทางการบริหารจัดการต่างๆ เหล่านี้มาใช้ จะนำไปสู่ผลลัพธ์ใด รวมทั้งไม่เห็นความ เชื่อมโยงระหว่างเครื่องมือทางการบริหารจัดการต่างๆ ทำให้เกิดความรู้สึกว่า การพัฒนาระบบราชการ โดยการนำเครื่องมือ ทางการบริหารจัดการมาใช้นั้นจะทำให้เกิดภาระแก่หน่วยราชการมากกว่าเป็นการพัฒนาหน่วยราชการ และ ทำให้การนำ เครื่องมือทางการบริหารจัดการเหล่านี้มาใช้เป็นไป เพื่อตอบสนองต่อนโยบายมากกว่าเพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์กร ผู้บริหาร ทุกๆ องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนมีความมุ่งหวังที่จะพัฒนาองค์กรของตนให้เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง (High Performance Organization : HPO) หรือ องค์กรที่เป็นเลิศ (Excellence Organization) กันทั้งสิ้น เนื่องจากองค์กรที่มี สมรรถนะสูงนั้น เป็นรากฐานและแนวทางที่สำคัญที่จะทำให้้องค์การประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนในระยะยาว ปัจจุบัน หน่วยงานเอกชนหลายแห่งได้ ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง (ฟลุ เดชะรินทร์, 2549, น. 1-3)

การมี “โรงเรียนคุณภาพ” ถือเป็นนโยบายเร่งด่วนที่สำคัญในการเป็นกลไกให้เกิดการพัฒนาการจัดการศึกษาให้มี คุณภาพ มีความเป็นเลิศ และมีความเสมอภาคในการให้บริการทางการศึกษาที่เท่าเทียมกันในมาตรฐาน ยึดหยุ่นและ หลากหลายในทางปฏิบัติ การจัดการศึกษาเพื่อสู่ความเป็นเลิศ จึงเป็นเป้าหมายในการพัฒนาโรงเรียนให้มีศักยภาพและความ พร้อมในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ มาตรฐาน เป็นต้นแบบการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม และท้าทายความสามารถของ ผู้บริหารการศึกษาทุกระดับ (ศราวุธ สุตะวงศ์, 2554, น. 26-27) ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่า การที่สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด จัดการศึกษาให้เต็มคุณภาพมีมาตรฐาน และเพิ่มพูนศักยภาพตนเองอย่างต่อเนื่อง สู่ความเป็นเลิศหรือทำให้ สถานศึกษาเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูงนั้น สถานศึกษาจะต้องบริหารตนเอง ให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน ผู้วิจัยจึง ได้พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วน จังหวัด ให้มีรูปแบบการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อเป็นแนวทางให้ สถานศึกษานำไปใช้ในการพัฒนาการเป็นองค์กรสมรรถนะสูง มีความพร้อมที่จะรับ และเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่จะ เกิดขึ้นในอนาคตทุกๆ สถานการณ์ และมีศักยภาพความพร้อมในการจัดการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด

2. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดำเนินการวิจัย 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอน 1 การศึกษาสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best practices) ขั้นตอน 2 การร่างรูปแบบ ขั้นตอน 3 การตรวจสอบยืนยันรูปแบบ ขั้นตอน 4 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ รายละเอียดดังนี้ ขั้นตอน 1 การศึกษาสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี โดยเลือกสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีแบบเจาะจง ตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 3 แห่ง จากสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดการศึกษาเอกชน และสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างละ 1 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนบุญวัฒนา นครราชสีมา โรงเรียนอัสสัมชัญ นครราชสีมา และโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดเขียงราย กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา และหัวหน้าฝ่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยประเด็นการสัมภาษณ์ครอบคลุมองค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลโดยการสร้างข้อสรุปจากเนื้อหาการสัมภาษณ์ ขั้นตอน 2 การร่างรูปแบบ โดยการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี เพื่อออกแบบรูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาใน

สถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามกรอบแนวคิดของการวิจัย ขั้นตอน 3 การตรวจสอบยืนยันรูปแบบ ด้วยวิธีสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ขั้นตอน 4 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความเหมาะสม และความเป็นไปได้ เก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 9 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 2 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด นำไปใช้กับสถานศึกษาที่สมัครใจ ได้แก่ โรงเรียนด้านเกวียนวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ดำเนินการโดยวางแผนเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง จัดประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหาร หัวหน้าฝ่าย หัวหน้างาน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และครู ตั้งคณะกรรมการกำกับติดตามการใช้รูปแบบ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Work shop) การบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา และดำเนินการตามที่ได้ออกแบบไว้ การประเมินการใช้รูปแบบจากการใช้งานก่อน-หลัง และความพึงพอใจในการใช้รูปแบบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบประเมิน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้รูปแบบที่ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 การบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูง ประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำ 2) การกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ 3) การจัดการความรู้ 4) การจัดการกระบวนการ 5) การพัฒนาบุคลากร 6) การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 7) การมุ่งเน้นผลการปฏิบัติงาน ส่วนที่ 3 แนวทางการนำไปใช้ ส่วนที่ 4 ประเมินผล และส่วนที่ 5 เงื่อนไข ซึ่งผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) และมีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$)

2. ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า ก่อนการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) ส่วนหลังการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$) เมื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการก่อนและหลังการใช้รูปแบบ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$)

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้รูปแบบที่ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 การบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูง ประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำ 2) การกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ 3) การจัดการความรู้ 4) การจัดการกระบวนการ 5) การพัฒนาบุคลากร 6) การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 7) การมุ่งเน้นผลการปฏิบัติงาน ส่วนที่ 3 แนวทางการนำไปใช้ ส่วนที่ 4 ประเมินผล และส่วนที่ 5 เงื่อนไข สอดคล้องกับแนวคิดคิดของ Brown and Moberg (1980, pp. 16-17) Joyce and Weil (1986, pp. 359-364) Keeves (1997, pp. 386-387) และเยาวดี วิบูลย์ศรี (2544, น. 15) องค์ประกอบรูปแบบ ประกอบด้วย 1. หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์ 2. การบริหารจัดการ 3. แนวทางการนำไปใช้ 4. การประเมินผล และ 5. เงื่อนไข นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับเทศกนก ณ พัทลุง (2556, น. 122) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบ

โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิภาพสำหรับประเทศไทย และเบญจมาศ เมืองเกษม (2557, น. 380) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการความรู้ณาการความดีเพื่อเสริมสร้างสังคมอยู่เย็นเป็นสุขของชุมชนไทย ซึ่งองค์ประกอบรูปแบบ ประกอบด้วย 1) ชื่อรูปแบบ 2) หลักการ แนวคิดพื้นฐานและความเป็นมาของรูปแบบ 3) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 4) ลักษณะ ของรูปแบบ 5) แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ และ 6) เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ และผลการประเมินรูปแบบการบริหาร จัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า รูปแบบมี ความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) และมีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$) ทั้งนี้ จากการสนทนา กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิได้แนะนำให้เพิ่มเติมร่างรูปแบบจนรูปแบบสมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ Keeves (1997, p. 407) ได้เสนอ แนวคิดว่าการตรวจสอบ หรือการประเมินผลรูปแบบ เป็นการหาความเหมาะสม ความเป็นไปได้ จากผู้ทรงคุณวุฒิ และเกศ กนก ณ พัทลุง (2556, น. 122) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิภาพสำหรับประเทศไทย และ ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) รูปแบบ จากการประชุมโดยวิธีอ้างอิงผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แนะนำให้เพิ่มเติม ร่างรูปแบบจนรูปแบบสมบูรณ์เช่นกัน

2. ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า ก่อนการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) ส่วนหลังการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระดับ .05 สอดคล้องกับแนวคิด Joyce and Weil (1996, pp. 11-12) ในการนำรูปแบบไปใช้เป็นการกำหนดแนวทางการใช้รูปแบบให้รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการเงื่อนไขต่างๆ ในการนำรูปแบบไปใช้ แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะก่อนการนำรูปแบบไปทดลองใช้ การปรับปรุงรูปแบบระยะนี้ใช้ข้อมูล จากการประเมินความเป็นไปได้เชิงทฤษฎีของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติมากขึ้น ระยะที่ 2 เป็นการ ปรับปรุงรูปแบบ และนำไปทดลองซ้ำอาจทำได้หลายครั้งจนกว่าจะได้ผลเป็นที่พอใจ และสอดคล้องกับเอกชัย บุตรแสนคม (2558, น. 360) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำตำบล พบว่า ผลการ นำรูปแบบไปใช้มีความเหมาะสม และความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเปรียบเทียบก่อนและหลังนำรูปแบบไป ใช้โดยรวมทุกด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะในการนำงานวิจัยไปใช้

ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

1. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีความตระหนักต่อการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อการพัฒนา คุณภาพการศึกษา
2. สำนัก/กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จัดทำโครงการพัฒนาการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อ พัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา นำโครงการเข้าแผน และข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
3. สำนัก/กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จัดอบรมให้ความรู้กับสถานศึกษา แต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ กำกับ ติดตามงาน และรายงานผลการดำเนินการการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการบริหารต่อไป

ข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติ

1. สถานศึกษาที่นำรูปแบบไปใช้ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องถือเป็นกลไกหลักในการนำรูปแบบการบริหารจัดการ องค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม สร้างความตระหนักให้กับครู พัฒนาทักษะที่ จำเป็น และทักษะการปฏิบัติงานตามภารกิจ ที่สอดคล้องกับรูปแบบ
2. สถานศึกษากำหนดค่าเป้าหมาย ในการพัฒนาการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา และมีมาตรฐาน ตัวชี้วัดความสำเร็จที่สามารถวัดได้จริง

3. ดำเนินตามรูปแบบ และนิเทศ กำกับ ติดตามงานการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

4. คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน และผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการทำงาน มีการทำงานเป็นทีม มีการสื่อสารที่ทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ

5. ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการประเมินผลการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

2. ควรศึกษากลยุทธ์การบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูง เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เอกสารอ้างอิง

เกศกนก ณ พัทลุง. (2556). การพัฒนารูปแบบโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

เบญจมาศ เมืองเกษม. (2557). การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้บุคลากรความดีเพื่อเสริมสร้างสังคมอยู่เย็นเป็นสุขของชุมชนไทย. (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).

พลุ เดชะรินทร์. (2549). รายงานผลการศึกษาศึกษาการพัฒนางานให้มีขีดสมรรถนะสูง. (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2544). การประเมินโครงการ : แนวคิดและแนวปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิจารณ์ พานิช. (2554). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ : ตลาดพลับลิเคชั่นจำกัด.

ศราวุธ สุตะวงศ์. (2554). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 13 (3), น. 21-41.

เอกชัย บุตรแสนคม. (2558). การพัฒนารูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำตำบล. (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).

Brown, W.B. & Moberg, D.J. (1980). Organization Theory and Management : A Macro Approach. New York : John Wiley and Sons.

Joyce, B. & Weil, M. (1996). Model of Teaching. 5th ed. Boston : Allyn and Baeon.

Keeves, Peter J. (1997). Educational Research, Methodology and Measurement. UK : Cambridge University Press.